

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122410996
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6122410996.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman v právnom spore žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava – Staré Mesto, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E. F., právne zastúpený JUDr. Peter Vachan s.r.o., advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 554 092, o zaplatenie 5 525,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 28.03.2023 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5 525,44 Eur spolu s úrokom vo výške 1 179,30 eur, s úrokom z omeškania 4,78 eur, úrokom z omeškania vo výške 388,31 eur vo výške 5 % ročne zo sumy 5 507,44 eur od 17.06.2022 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 23.07.2019 uzatvorili Žalobca v právnom postavení veriteľa a Žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1993034439 (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom 1OpP/78/2017. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. S účinnosťou od 03.07.2021 došlo k zmene obchodného mena Žalobcu z pôvodného "Poštová banka, a.s." na nové "365.bank, a. s.". Na základe Zmluvy Žalobca poskytol Žalovanému peňažné prostriedky v sume 6300,00 € (ďalej aj len „Istina“). Žalovaný sa v zmysle Zmluvy zaviazal vrátiť Žalobcovi Istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj ako „Úver“). Žalovaný neplnil Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania Žalovaného s plnením Úveru Žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil Žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru a nakoľko Žalovaný na Upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 25.01.2021 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalovaný vykonal nasledovné úhrady, ktoré Žalobca započítal prednostne na istinu: - dňa 27.01.2021 sumu vo výške 134.82 Eur - dňa 01.03.2021 sumu vo výške 44.94 Eur - dňa 12.04.2021 sumu vo výške 89.88 Eur - dňa 24.05.2021 sumu vo výške 17.61 Eur - dňa 16.08.2021 sumu vo výške 55.68 Eur - dňa 22.09.2021 sumu vo výške

20.46 Eur - dňa 21.10.2021 sumu vo výške 23.25 Eur - dňa 15.12.2021 sumu vo výške 10.77 Eur - dňa 20.12.2021 sumu vo výške 10.77 Eur - dňa 16.06.2022 sumu vo výške 4.16 Eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči Žalovanému nesplatenú Istinu Úveru. Nesplatená Istina Úveru predstavuje rozdiel medzi poskytnutou Istinou 6300,00 € a úhradami Žalovaného započítanými na Istinu. Úhrady vykonané Žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalobca započítal v plnom rozsahu prednostne na Istinu. Žalobca si uplatňuje voči Žalovanému okrem nesplatennej Istiny aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania: - od dátumu poskytnutia Úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru. Za týmto účelom Žalobca predkladá súdu ako dôkaz písomné vyčíslenie predmetného úroku z omeškania. - z nesplatennej Istiny od dňa nasledujúceho po dátume vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru do dátumu poslednej úhrady Žalovaného. Pre zjednodušenie žalobného návrhu Žalobca uvedený úrok vyčíslil. - z nesplatennej Istiny od dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady Žalovaného do zaplatenia. V súlade so Zmluvnými dokumentami vznikla Žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver Žalobcovi aj zmluvné úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 5.90 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je Žalobca v prípade, ak sa Úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. V súvislosti s úročením nesplatennej istiny Úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalobca poukazuje i na a) Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: "Dovolačí súd dospieť k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." b) Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020 v zmysle ktorého: "Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol." Dovolačí súd aj v tomto prípade dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalobca prostredníctvom amortizovaného výpisu preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by Žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 1623.56 €. Žalobca prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazuje aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 444.26 €. Platby vykonané Žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 1179.30 € ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by Žalovaný zaplatil pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi. Žalobca si ďalej voči Žalovanému uplatňuje aj nárok na zaplatenie bankových poplatkov vo výške spolu 18.00 € na ktoré vznikol Žalobcovi nárok. Tieto sú účtované v zmysle Zmluvy a Sadzobníka poplatkov. Žalobca pred podaním žaloby prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzval Žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu splátku Úveru neuhradil. Na základe vyššie uvedených skutočností je Žalovaný povinný zaplatiť Žalobcovi nasledovné dlžné sumy: a) nesplatenú istinu vo výške 5507.44 € b) vyčíslený zmluvný úrok z Istiny vo výške 1179.30 € c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 4.78 € (ide o úrok z omeškania od dátumu poskytnutia Úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru) d) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 388.31 € (ide o úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru do dátumu poslednej úhrady Žalovaného) e) zákonný úrok z omeškania vo výške 5.00 % ročne zo sumy 5507.44 € od 17.06.2022 do zaplatenia (ide o úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady Žalovaného do zaplatenia) f) poplatky vo výške 18.00 €.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe (č. I. 42 spisu) uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, ďalej že Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu

náležitost' v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2019 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. mája 2019 do 15. augusta 2019 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6500 eur bola priemerná RPMN vo výške 8,18 % p.a. Zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 8,39 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný ďalej poukázal na tú skutočnosť, že Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru ako aj Výzva na úhradu dlžnej sumy treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017, v zmysle ktorého: „Odvolačím súdom tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatal celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§37 ods.1 OZ)“ Žalobca nepreukázal, že boli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.05.2023 (č. l. 47 a násl.) uviedol, že popiera tvrdenia žalovaného a námietky žalovaného považuje za účelové a v rozpore s princípom zákazu zneužitia práva vyjadreného v čl. 5 Civilného sporového poriadku. Účelovosť podania žalovaného vyplýva aj z namietania absencie resp. nesprávnosti údajov, ktoré v zmluve uvedené sú, resp. ich tvrdenie o ich správnosti nie je dôvodné. Žalovaný popiera, žeby nekonal s odbornou starostlivosťou a na účely preukázania skúmania bonity postúpil žalobca požiadavku o vydanie listín z archívov. Žalovaný odvodzuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu absencie podmienok, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. V uvedenom prípade je z ustanovení zmluvy o úvere zrejmé, že je určená fixná úroková sadzba a z týchto dôvodov nie je logický záver aby zmluva obsahovala žalovaným namietané podmienky. Žalovaným aplikovaný gramatický výklad popiera účel ustanovenia a z tohto dôvodu považujeme túto námietku za účelovú. Žalovaný napokon ani len nepoukázal na znenie zákona účinné v čase uzatvorenia zmluvy, nakoľko zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy odkazuje s požiadavkou uvedenie úrokovej sadzba v ustanovení §9 ods. 2 písm. g). Čo sa týka citovaného odôvodnenia z rozhodnutia Krajského súdu Prešove zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, vyriešenie právnej otázky obligátnosti matematického výpočtu je jednoznačným odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe a za istých okolností je voči takémuto rozhodnutiu prípustné dovolanie. K otázke obligácie matematického výpočtu sa vyjadroval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí, sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021. Žalovaný namietá, že žalobca použil údaj z nesprávnej štatistiky, keď na miesto údajov o priemernej RPMN novoposkytnutých úverov bankami a pobočkami zahraničných bánk, mal použiť priemernú RPMN novoposkytnutých úverov veriteľmi. Ak by sa aj súd stotožnil s názorom o nesprávnej priemernej RPMN, vzniká otázka či táto priemerná RPMN bola v neprospech spotrebiteľa a či bola v rozpore s účelom zákona. Priemerná RPMN úverov poskytnutých veriteľmi za prvý kvartál vo výške viac ako 6500

eur so zmluvnou splatnosťou 5 až 10 rokov predstavovala hodnotu 8,18%. Priemerná RPMN úverov poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za rovnaké obdobie predstavovala hodnotu 8,39%. V uvedenom prípade ide skutočne o nepatrný rozdiel vo výške 0,21%. Otázkou určitosti výzvy na zosplatenie sa napokon zaoberal aj Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 11CoCsp/7/2023 z 30.3.2023 : “ Nosnou odvolacou námietkou žalovaného bola tvrdená neurčitost' výzvy na zaplatenie, resp. oznámenia o zosplatení úveru, na základe ktorých nebolo možné určiť, pre nezaplatenie ktorej splátky pristúpil žalobca k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Avšak, už súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí poskytol na uvedené odpoveď a tejto argumentácií nie je čo vytknúť. Okresný súd totiž správne upriamil pozornosť na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré presnú špecifikáciu splátky, pre neuhradenie ktorej veriteľ k vyhláseniu mimoriadneho zosplatenia úveru pristúpil, nevyžaduje; obdobný záver platí aj pri ustanovení § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Predmetné ustanovenia veriteľa len časovo limitujú pri uplatňovaní jeho práva, a teda nie je na ľubovôli veriteľa, kedy k zosplateniu pristúpi. 8.2 Čo sa určitosti právneho úkonu týka, za určitý je možné považovať prejav vôle, ktorého obsah je jasný, resp. jeho výkladom možno dospieť k spoľahlivému zisteniu prejavu vôle. Odvolací súd, prihliadajúc na výpis z úverového účtu, mal za preukázané, že žalovaný neuhradil splátku splatnú dňa 20.10.2019 (táto mala byť po zohľadnení odkladu splátok vo výške 489,53 Eur), sčasti uhradil splátky splatné dňa 20.11.2019 (vo výške 202,12 Eur) a dňa 20.12.2019 (vo výške 43,68 Eur); od januára 2020 až do zosplatenia úveru žiadnu ani len čiastočnú úhradu nevykonal. Z obsahu výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 3.2.2020 vyplýva, že ku dňu vyhotovenia predmetnej výzvy bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením sumy 1.703,32 Eur, čomu zodpovedajú práve neuhradené splátky od októbra 2019 do januára 2020. Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky je tak, s ohľadom na vyššie uvedené (ako aj na predpokladanú vedomosť spotrebiteľa o ním vykonaných úhradách) dostatočne jasná a určitá. V nadväznosti na súdnu prax ohľadom platnosti právneho úkonu veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a §565 len dopĺňame, že žalovaný, ktorý zmluvu o úvere podpísal a súhlasil s jej znením sa tak zároveň oboznámil so splácaním úveru v zmysle splátok, ktoré boli podrobne rozpísané v bode 2.3 zmluvy a žalovaný, ktorý pozná termíny splatnosti tej ktorej splátky si je vedomý, s ktorou sa dostal do omeškania resp. pre ktorú si nesplnil svoju povinnosť plniť riadne a včas. Žalobca spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu zároveň predložil listiny ktorými veriteľ upozornil dlžníka na vznik oprávnenia podľa § 565 ako aj kópiu výzvy, ktorou napokon oznámil predčasnú splatnosť úveru spolu s „aktuálnym stavom úveru“ a je zrejmé, že úkon zosplatenia je jasný, vážny, určitý a slobodný. Namietaná neplatnosť zosplatenia pre neurčitost' v uvedenom prípade podľa žalobcu neobstojí.

5. Žalobca v doplnení vyjadrenia (č . I. 53 spisu) následne uviedol, že Žalovaný popiera, žeby nekonal s odbornou starostlivosťou a na účely preukázania skúmania bonity postúpil žalobca požiadavky do objektívnych registrov, a to dopytom do Sociálnej poisťovne a spoločného registra bankových informácií. Žalobca overoval 95% deklarovaného príjmu, ktorým má byť dôchodok vo výške 690 eur. Nakoľko bol zo sociálnej poisťovne potvrdený príjem vo výške 655 eur, žalobca akceptoval príjem vo výške 690 eur. Žalobca v zmysle toho času platnej legislatívy overoval aj peňažné záväzky žalovaného dopytom do spoločného registra bankových informácií. V čase pred poskytnutím úveru na refinancovanie mal žalovaný dva splátkové úvery a jeden nesplátkový, z ktorých boli predmetom refinancujúceho úveru jeden splátkový úver s výškou mesačnej splátky 8 eur a nesplátkový úver zo zostatkom vo výške 1011 eur. Žalovanému sa teda prihliadalo na peňažné výdavky vo výške 300 eur a zároveň na žiadaný úver s výškou splátky 82,54 eur. Nakoľko žalobca neaplikoval ustanovenia §7 ods. 24 zákona č. 129/2010 Z.z. postupoval v posudzovaní bonity nasledovne: $Záväzky / \text{čisté príjmy po odpočítaní celkových nákladov} = 300 + 82,54 / 690 - \text{životné minimum} - 20\% \text{ z rozdielu} = 382,54 / 690 - 210,20 - 20\%(690 - 210,20) = 382,54 / 690 - 210,20 - 95,96 = 382,54 / 383,84 = 0,99$. V zmysle vyššie uvedeného výpočtu má žalobca za to, že postup posúdenia bonity a poskytnutia úveru v rozsahu 6300 eur s účelom určeným na refinancovanie bol v súlade so zákonom na nie sú splnené podmienky na aplikáciu sankcie, ktorej sa domáha žalovaný.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.06.2023 (č. I. 64 spisu) uviedol, že Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu,

príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Keďže žalobca neskúmal, aké má žalovaný výdavky na bývanie, stravu, celkovo na živobytie a aká reálna suma ostane žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov k dispozícii, žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov a zároveň žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a preto Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sú neplatné právny úkony a žalobca nemá nárok na splátky istiny, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku. Ak súd vyhodnotí, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, žalovaný nebol ku dňu 28.12.2020 v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko bol povinný uhrádzať len splátky istiny a preto aj z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Z uvedeného dôvodu je list zo dňa 28.12.2020 označený ako „Vec: Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ a list zo dňa 25.01.2021 označený ako „Vec: Výzva na úhradu dlžnej sumy“ neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalovaného neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepreukázal doručenie Upozornenia – výzvy na splatenie dlžnej časti úveru, teda výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko poštový podací hárok nepreukazuje doručenie vyššie uvedenej výzvy a zároveň zo strany žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd žalobný návrh v časti splátok istiny zročných po vyhlásení rozsudku zamietol ako predčasne podaný, v časti neuhradených splátok istiny zročných ku dňu vyhlásenia rozsudku umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 80 Eur a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

7. Podaním doručeným súdu dňa 28.12.2023 právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a zároveň uviedol, že Žalobca pri skúmaní bonity postupoval v súlade s platnou právnou úpravou, čo deklaroval aj uvedením presného výpočtu skúmania bonity a podmienok a východísk, ktoré pre výpočet presne použil vo svojom vyjadrení zo dňa 02.06.2023. vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného o nesprávnom údaje o odplate, ktorý nie je totožný s RPMN žalobca uviedol, že Žalobca poukazuje na skutočnosť, že rozdiel pri výpočte RPMN a odplaty je v spôsobe výpočtu a v období za ktoré sa obidve hodnoty vypočítavajú. Kým pri výpočte odplaty ide o jednoduchý vzorec, do ktorého vstupujú hodnoty úrokovej sadzby v % p.a, poistného a poplatkov prepočítaných na percentá na rok, výpočet RPMN je rovnica, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na druhej strane (metódou iterácií). Z daného dôvodu je preto nepravdepodobné, aby za každých okolností bola hodnota odplaty a RPMN totožná, rovnaká. Vo vzťahu k nesplneniu podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, nakoľko Žalobca nepreukázal doručenie upozornenia – výzvy na splatenie dlžnej časti úveru (nakoľko podací hárok nepreukazuje doručenie vyššie uvedenej výzvy) a zároveň zo strany Žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky žalobca predložil súdu potvrdenie poskytovateľa distribučných služieb – Slovenskej pošty, a.s. o doručení listiny – upozornenie – výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.12.2020 Žalovanému (Žalovanému bola predmetná listina doručená dňa 31.12.2020). K namietanému nekorektnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky Žalobca poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR 2 Cdo 18/2022 zo dňa 30.01.2023, kedy Najvyšší súd vyriešil dovolateľkou nadnesenú právnu otázku tak, že konštatoval: „Osobitné ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vylučuje aplikáciu všeobecného pravidla podľa druhej vety § 565 OZ“ (str. 17 Uznesenia).

8. Podaním doručeným súdu dňa 26.01.2024 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a poukázal na rozhodnutia vo vzťahu k potrebe skúmania vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru a súdu predložil na preukázanie nepriaznivej finančnej situácie žalovaného.

9. Podaním doručeným súdu dňa 01.02.2024 žalobca poukázal na potrebu uplatňovania preferencie výkladu právneho úkonu v prospech platnosti. Vo vzťahu k listinným dôkazom žalovaného o jeho nepriaznivej finančnej situácie, tieto namietal.

10. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 01.02.2024, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, ktorí obaja svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní ospravedlnili.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom, pričom na vec aplikoval nasledovné právne ustanovenia.

12. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „občiansky zákonník“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

13. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno

poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 2 ods. zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia dlhu (ďalej aj ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej

klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd prednostne zameril na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). V predmetnom prípade je na strane žalobcu veriteľ pohľadávky vyplývajúci zo zmluvy o úvere, z uvedeného dôvodu je daná jeho aktívna legitímácia v spore.

31. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, ktoré skutočnosti v konaní ani neboli sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 23.07.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorého bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 6 300 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 82,54 Eur (posledná splátka vo výške 82,26 eur), pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 5,9 % p.a., RPMN 6,10 %, priemernej hodnote RPMN 8,39 %, s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 5,90 % p.a., s celkovou čiastkou 7 923,56 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 25.08.2019, ostatné splátky splatné k 25. dňu v mesiaci, termín konečne splatnosti úveru 25.07.2027.

32. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere súd prednostne aplikoval príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca v spore nespochyboval.

33. Žalobca si v konaní uplatnil nárok titulom uzatvorenej zmluvy, ktorý nárok uplatnil ako zosplatnený, v celosti, ktoré zosplatnenie uskutočnil z dôvodu, že na strane žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok, keď žalovaný nesplácal dlh vyplývajúci mu zo zmluvy o úvere riadne a včas.

34. Žalovaný v konaní namietal predčasné zosplatnenie úveru, neskúmanie bonity zo strany žalobcu pred poskytnutím úveru, nesprávne uvedenú výšku odplaty a neuvedenie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a ďalej neuvedenie výpočtu RPMN. Z uvedených dôvodov mal za to, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov a zároveň že žalobca si v konaní nemôže uplatňovať istinu po zosplatnení.

35. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka v spojení s § 565 občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť pre zosplatnenie úveru okrem trojmesačnej lehoty omeškania splnená podmienka, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva úver zosplatniť, ktorá lehota musí uplynúť v rámci 3-mesačnej doby.

36. V konaní bolo nesporným, že výzvou zo dňa 28.12.2020 (č. I. 16 spisu) nazvanou ako „Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu sumy 364,93 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky úveru vo výške 355,93 eur, poplatkov vo výške 9 eur a poisťného 0 eur. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, inak je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

37. V konaní bolo ďalej nesporným, že žalobca dňa listom zo dňa 25.01.2021 adresoval žalovanému okamžité zosplatnenie úveru nazvané ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ (č. I. 16 rub spisu), v ktorom uviedol, že z dôvodu porušenia ustanovení zmluvy o úvere sa stáva úverový záväzok voči banke k 25.01.2021 predčasne splatný v celom rozsahu, keď sa jedná o záväzok vo výške 6 035,21 eur pozostávajúci z istiny: 5 919,78 eur, úroku: 97,43 eur, poplatkov za upomienky: 18 eur. Uvedenú dlžnú sumu je povinný žalovaný uhradiť do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

38. Zo systematického zaradenia ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca pre platnosť okamžitého zosplatnenia pohľadávky vyžaduje uskutočnenie 2 úkonov, tzn. výzvu, v ktorej je dlžník upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatniť dlh a následné zosplatnenie úveru, ktoré zosplatnenie môže veriteľ vykonať najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky (v ktorej 3-mesačnej lehote musí uplynúť aj 15-dňová lehota). Súd sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu v zmysle, že § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k § 565 občianskeho zákonníka. Okamžité zosplatnenie úveru je možné považovať za právny úkon v zmysle § 35 občianskeho zákonníka, keď sa jedná o prejav vôle smerujúci k zmene, príp. zániku práva a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Totiž vyhlásením okamžitej splatnosti úveru jednoznačne dochádza k zmene pôvodne dohodnutých zmluvných podmienok v zmysle zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je možné konštatovať, že ide o inú právnu skutočnosť, na ktorú je nutné analogicky uplatniť ustanovenia pre platnosť právneho úkonu podľa § 35 občianskeho zákonníka. Aby bol potom právny úkon (tzn. okamžité zosplatnenie a za použitia analógie tiež výzva) platný, vyžaduje sa v súlade s § 37 občianskeho zákonníka, aby bol uskutočnený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Vo vzťahu k výzve (č. I.16 spisu) súd uvádza, že z predloženej výzvy, ktorá mala byť podľa skutkových tvrdení uvádzaných v žalobe a následných vyjadrení žalobcu v konaní uskutočnená v súlade s § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky vo výške 355,93 eur (keď pritom povinnosťou žalovaného v zmysle zmluvy bolo plniť dlh v splátkach mesačne vo výške 82,54 eur), žalobca mienil pristúpiť k zosplatneniu úveru. Vo vzťahu k okamžitému zosplatneniu (č. I. 16 rub spisu) súd rovnako uvádza, že zo súdu predloženého zosplatnenia nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej konkrétnej splátke (v akej výške, s akou splatnosťou) veriteľ, t.j. žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Je nutné zmieniť, že uvedená skutočnosť je podstatnou pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a zistenie, resp. overenie splnenia podmienok banky vo vzťahu k § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka. Dlžníkovi bez uvedenia podstatných skutočností nie je zrejmé, či veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po tom, čo bol vo vzťahu ku konkrétnej splátke v omeškaní najmenej 3 mesiace. Dlžník z takto uskutočnenej výzvy a zosplatnenia

potom nemôže ani zistiť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky je v omeškaní a pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd má s poukazom na vyššie zmienené za to, že právne úkony – okamžité zosplatenie a výzva sú neplatnými právnymi úkonmi pre ich neurčitost' a nezrozumiteľnosť, keď z nich nevyplýva, ku ktorej konkrétnej splátke, v akej výške (vo výzve výška dlžnej sumy nie je totožná s výškou splátky určenou v zmluve a v okamžitom zosplatení nie je ani výška splátky uvedená), s akou splatnosťou (uviedenie konkrétnej splátky absentuje v oboch úkonoch veriteľa, t.j. právneho predchodcu žalobcu) je dlžník v omeškaní a teda právny predchodca žalobcu využíva právo vyplývajúce mu z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka. S takýmto záverom sa rovnako stotožnil Krajský súd v Prešove, ktorý v rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 uviedol, že „Odvolačný súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatal celú dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§37 ods.1 OZ)“. Rovnaký záver plynie z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/14/2023, ktorý uviedol, že výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporne bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitost' a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatiť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ.

39. Súd teda tak, ako je uvedené vyššie ustálil, že výzva a oznámenie o okamžitej splatnosti úveru neboli uskutočnené kvalifikovane, v súlade so zákonom (§ 37 ods. 1, § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka), nedošlo teda k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

40. Vo vzťahu k samotnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorú mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu ku dňu 25.01.2021 súd uvádza, že veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Keďže výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, súd ani z dostupných údajov nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď dlžník musí byť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní najmenej 3 mesiace, keď zároveň v tejto lehote musí byť dlžníkovi zo strany veriteľa doručená notifikácia s lehotou 15 dní na zaplatenie tak, aby 15-dňová lehota na zaplatenie uplynula v rámci 3-mesačnej lehoty. Súd v tejto súvislosti

uvádza, že pokiaľ nevie na základe žalobcom uskutočnených úkonov overiť, či žalobca bol v omeškaní 3 mesiacov, keď v tomto časovom úseku mala byť uskutočnená výzva v zmysle § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, o to viac nie je možné očakávať od žalovaného, spotrebiteľa bez právneho vzdelania, aby k takémuto overeniu dospel. Až po splnení týchto podmienok môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru. V žalobe absentujú skutkové tvrdenia, v zmysle ktorých by súd mohol overiť splnenie podmienok pre okamžité zosplatnenie úveru, keď ani zo žaloby, ani z iných vyjadrení žalobcu uskutočnených v konaní nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej konkrétnej splátke žalobca po splnení zákonných podmienok mal pristúpiť k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Žalobca si v konaní nesplnil svoju povinnosť skutkových tvrdení, keď rozhodne skutkové konania, ktoré majú vplyv na preukázanie uplatneného nároku tak, ako je uvedené vyššie v rozsudku, v žalobe (ako aj v ostatných vyjadreniach žalobcu) absentujú. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Žalovaný v konaní namietal platnosť okamžitého zosplatnenia žalobcu, napriek tomu žalobca neprodukoval relevantné skutkové tvrdenia v zmysle vyššie uvedeného. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednávajúcou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená).

41. Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatnenú. Súd z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka prejudiciálne vyslovil neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatnenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. Súd zároveň ustálil, že je s poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený, v celosti. Súd by nemohol za žiadnych okolností postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu (ktorá zmena ani nenastala) by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, súd nárok nemohol posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok (k tomu rovnako rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/14/2023). Pokiaľ potom žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že navrhuje, aby súd žalobný návrh v časti splátok istiny zročných po vyhlásení rozsudku zamietol ako predčasne podaný a v časti neuhradených splátok istiny zročných ku dňu vyhlásenia rozsudku umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu v splátkach (č. I. 65 rub spisu), s poukazom na vyjadrenie žalovaného zo dňa 05.05.2023, kde žalovaný navrhol zamietnuť celý žalobný návrh, pri aplikácii § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) má za to, že v konaní nedošlo k uznaniu nároku žalovaného a to ani v časti uplatneného nároku a preto žalobný nárok v celosti zamietol s poukazom na vyššie zmienené skutkové tvrdenia žalobcu vo vzťahu k nároku uplatnenému ako predčasne zosplatnený. Súd má teda za to, že k hmotnoprávnemu prejavu strany sporu, t.j. žalovaného, ktorým by uznal nárok žalobcu nedošlo a zároveň protistrana, tzn. žalobca následne ani nenavrhoval súdu postup podľa § 282 CSP, preto súd v konaní rozhodol tak, ako je uvedené vyššie a žalobný nárok v celom rozsahu zamietol.

42. Okrem vyššie zmienenej námietky žalovaného o neplatnosti okamžitého zosplatnenia pohľadávky žalovaný v konaní ďalej produkoval námietky k nesplneniu náležitosti zmluvy o úvere, dôsledkami

nesplnenia ktorých má byť vyhlásenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový. Súd v konaní na nariadenom termíne pojednávania zamietol návrh žalobcu z dôvodu neplatnosti zosplatnenia pohľadávky a s tým súvisiacej nemožnosti vymáhať si zosplatnený nárok v súdnom konaní a preto sa ďalej bližšie nezaoberal všetkými námietkami strán učinенými v konaní, keď žalovaný v konaní produkoval námietky, ktoré by smerovali k vyhláseniu úveru za bezúročný a bezpoplatkový. Súd totiž vôbec nepriznal žalobou uplatnený nárok, preto námietky smerujúce k vyhláseniu úveru za bezúročný a bezpoplatkový nemôžu zvrátiť rozhodnutie, ani nemôžu byť pokladom pre zamietnutiu nároku ako celku. Ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

43. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol.

46. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 CSP, keď súd žalovanému ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v plnom rozsahu, tzn. v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.